

De residu a recurs: l'oportunitat que no pot perdre la ramaderia espanyola

Jaume Bernis, responsable de sectors ramaders de la Comissió Executiva de COAG i conseller del CESE a Brussel·les.

En un moment en què la ramaderia espanyola s'enfronta a crítiques pel seu impacte ambiental, el sector està demostrant que pot passar de ser assenyalat com a part del problema a liderar solucions sostenibles. El que abans eren residus que generaven preocupació (purins, fems, gallinasses) avui s'està transformant en energia, fertilitzants orgànics i una eina clau per a la bioeconomia circular. La pregunta ja no és si podem reduir els impactes de la ramaderia, sinó si serem capaces d'aprofitar l'oportunitat de situar-la en el centre de la transició ecològica.

Un pilar econòmic i social

La ramaderia és un dels grans motors de l'economia espanyola. Amb més de **360.000 explotacions**, dona ocupació directa a **mig milió de persones** i aporta **20.000 milions d'euros anuals** a la producció final agrària. Espanya és líder europeu: primer productor de porcí i oví, segon en avicultura i tercer en carn de boví. A més del seu pes econòmic, manté vius els nostres pobles, conserva les muntanyes i contribueix a prevenir incendis gràcies a la ramaderia extensiva.

Del repte ambiental a l'oportunitat

Com tot sector productiu, la ramaderia genera emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, (entorn del 8% segons la Comissió Europea), i tones de dejeccions animals. Durant anys això va ser vist només com un problema. Tanmateix, gran part d'aquests residus es reincorporen a la terra com a fertilitzants orgànics, tancant el cicle de la bioeconomia circular.

En els últims anys el sector ha fet un pas més: els fems i purins s'estan utilitzant en **plantes de compostatge, desnitrificació, biogàs i biometà**. D'aquesta manera, el que abans era un residu difícil de gestionar es converteix en energia, calor o gas renovable, i en fertilitzants sostenibles que substitueixen als minerals.

Mirant a Europa, amb els peus a Espanya.

Alemanya i Dinamarca porten més de 20 anys apostant pel biogàs, integrant el seu ús en granges, aeroports i indústries locals. Espanya va intentar fer aquest salt en 2007, però els projectes van quedar a mig fer. Avui tenim una nova oportunitat que no podem deixar escapar.

Això sí, perquè funcioni, és imprescindible:

- **Explicar amb transparència a la ciutadania** quina es fa en les plantes de biogàs i com es garanteix la seguretat ambiental.
- **Evitar l'especulació de fons d'inversió**, prioritzant l'impacte social i local enfront de la rendibilitat a curt termini.
- **Assegurar l'equilibri entre benefici econòmic**, respecte al medi ambient i benestar de les comunitats pròximes.

Convertir el repte en futur

La ramaderia espanyola ja no sols produeix carn de qualitat sota els més alts estàndards europeus; també està cridada a ser protagonista en la producció d'energia renovable i fertilitzants sostenibles. El repte és clar: passar de residus que generen conflicte a recursos que impulsen una nova economia.

Si volem mantenir la vitalitat dels nostres pobles, la competitivitat del sector agroalimentari i el lideratge en la bioeconomia circular, necessitem apostar sense titubejos pel biogàs i el biometà. El futur de la ramaderia està a transformar cada dificultat en una oportunitat.

No deixem que aquesta ocasió es perdi.